Ч. 16. Четвер 4 лютого (22 січня) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Парляментарна ситуация. — Закони для Чехії. — Новий російский проект. — Справи балканьскі.

Крім язикового проекту правительство внесе також проект на сотворене окружних правительств і соймів в Чехах, котрий мають потім пристосувати також до инших країв монархії, та котрий являє ся частиною наміреної загальної реформи австрийскої адміністрациї.

Чехія має бути поділена на 20 округів (10 ческих, 6 німецких і 4 двоязикові) з правительственним президентом на чолі і з власною автономічною репрезентациєю в місце повітових рад. Велика частина аґенд намістництва переходить на окружні власти. Окружний президент буде урядником V. ранґи, єго заступником радник намістництва.

Власти уживають в одноязичних округах своєї службової мови. Однако сторони можуть письменні подання вносити також в другій краєвій мові та в тій мові одержати полагоджене. Коли при устній розправі сторона користує ся другою краєвою мовою, то розправу треба в сей спосіб перевести, щоби стороні уможливити зрозуміне ходу розправ та оборону єї прав і інтересів. Списане протоколу відбуває ся в урядовій мові дотичного округа. Зізнаня, зложені в другій мові, котрі мають рішаюче значінє, треба о оригіналі доложити до протоколу. Вписи до публичних книг відбувають ся в урядовій мові округа та на домагане сторін треба до впису долучити також впис вдругій краєвій мові.

В двоязикових округах обі мови вповні рівноправні. Кореспонденция з войсковими властями і з жандармериєю має й дальше полишитись скрізь німецка. Так само урядова мова на почті і в касових закладах не обнята законом.

Для Праги істнують осібні постанови. Прага не належить до ніякого округа, але має бути трактована як місто з двоязиковою людностию. Висший суд в Празі буде поділений на два сенати: ческий і німецкий. Для особистих і дисциплінарних справ державних урядників і слуг треба зложити окремі комісиї після національности. Для урядників, котрі володіють двома краєвими мовами, закон пропонує осібні додатки.

Вкінци має бути уложений постійний ключ до номінациї урядників в Чехії після відношеня 38 проц. Німців і 62 процент Чехів.

Як довідує ся російска телеґрафічна аґенция, зробило російске правительство в справі болгарско-турецкого спору нові угодові предложення. Після тих предложень, Туреччина має вдоволити ся відшкодованем в квоті 82 міліонів франків, котра то квота має бути сейчас заплачена. Росия же заявляє, що готова не жадаючи поруки і контролї уможливити Болгариї позичку. Квота 82 міліонів має бути іменно скомпенсована з довгом, який має Росия у Туреччини з титулу военного відшкодованя. Болгарске правительство згодило ся на то предложене і хоч Туреччина ще не дала відповіди, то однако можна надіяти ся єї згоди. Російске правительство повідомило о тім своїм предложеню всї держави, котрі підписали берлиньский договор.

Протокол австро-угорско-турецкої угоди відійшов до Константинополя, позаяк мають там бути пороблені незначні зміни, дотикаючі австрийских урядів почтових і капітуляций. Не підлягає найменшому сумнївови, що угода буде доведена до кінця вже в найкоротшім часї та що мимо забігів зі сторони сербскої і чорногорскої, більшість турецкого парляменту заявить ся за нею, бо опозиция числить доси 30 голосів, а в найлучшім разі дотягне до 60 голосів.

5)

Ясновидїнє

і що з тим вяже ся.

Написав К. Вербин.

(Дальше).

В Бремі зайшов професор Різе до якоїсь господи і познакомив ся там при столі з одним із гостий та й зараз заложив ся, що відповість єму докладно на кожде єго тайно поставлене питане. Коли-б не відповів, то заплатить 1000 марок, а коли відповість, то єго противник має дати шість циґар. Та й виграв тих шість циґар, але не хотів їх приняти. На вість, що з'явив ся в місті такий славний ясновида, знайшов ся зараз якийсь ґазетяр, котрий попросив пана професора, щоби той показав єму свою штуку. Розуміє ся, що ясновида предвидів вже наперед, що така проба перед ґазетярским звітником може єму лиш користь принести, отже й згодив ся на то.

Проба відбула ся в присутности пятьох панів з Бремы, котрих упрошено на сьвідків. Професор Різе взяв тоді лежачу на столі карту зі списом страв, роздер єї на дві половини, поробив на одній з них якісь знаки і сказав з цілою повагою, що може з них відчитати цілий хід житя репортера від колиски аж до домовини. Другу половину подер на шість частий і на кождій карточці казав написати відповіди на поставлені питаня, котрі він точно відчитає не заглядаючи до карточок. Остаточно він і упрошені на сьвідків панове уложили такі питаня:

Як називає ся ваша мати своїм дівочим іменем? Як називає ся ваш перший учитель? Кілько гроший у вас в поляресі? Де побачили ви перший раз свою наречену? Які ваші найлюбійші бажаня?

Забравши невиповнені шість карточок — розповідає репортер — пішов я до подальшого стола в гостинници, обернув ся плечима до прочих гостий і написав на кождій відповідь на одно з повисших питань. На питаня про найлюбійші бажаня були призначені дві карточки. Перед тим ще почислив я готівку в своїм поляресі і переконав ся, що там було 80 марок і 85 феників. Сю суму вписав я на карточці. Все то робив я дуже обачно, відступившись зовсїм від всїх прочий гостий. Написавши відповіди, зложив я зараз кожду карточку пять або шість разів, перемішав їх і держачи зложені карточки в жмени празої руки, вернув я назад до стола.

Ясновида,—розповідає репортер дальше— котрий в часї моєї неприсутности розмавляв з другими гостями, казав дати собі першу ліпшу із тих зложених карточок, що я держав в жмени, засвітив сірничок і в наших очах спалив карточку, не отворивши єї. Чотири карточки, на котрі й не подивив ся, казав роздати столовянам, котрі також не отвираючи їх, держали в жменях. Одну карточку задержав я сам в жмени.

Різе нараз дуже споважнів, глянув відтак на свої гієроґліфи, тоті знаки, що їх пописав, попросив мене, щоби я на хвильку дотулив ся рукою єго правого рамени, а відтак нагло сказав: „Ваш перший учитель називав ся Піч". Рівночасно сказав буквами, як то слово пише ся та й попросив пана, що сидів напроти него, щоби він отворив ту карточку, котру держить в жмени. На тій карточці виписав я був дійстно імя мого давного учителя, котрий може яких 30 літ тому назад мене учив. Відтак сказав він імя моєї матери і показав на того пана, котрий держав карточку з єї іменем, та сказав усьміхаючись: Ваші найлюбійші бажаня дуже скромні: міліон і подорож по сьвіті. В поляресі маєте 80 марок і 85 феників.

Все було так, як він сказав. А коли ми відтак сиділи як остовпілі з непонятного нам дива, додав він: Ах, правда, там я одну карточку спалив; ви стрітили свою наречену перший раз в ратушевій пивници. І дійстно, на спаленій карточці було там написано.

Яке враженє зробило се діло ясновиди на присутних, не дасть ся описати. Всї споглядали з якимсь подивом, але заразом і з якимсь ніби страхом на невинно виглядаючого ясновиди. Та й дійстно, коли чоловік дивить ся на таке чудо, то єго бере ся таке чувство, як колиб єму все в єго мозку перевертало ся до гори ногами...

Обманьство було тут зовсїм виключене. Ми ужили як найбільшої осторожности, щоби не допустити до того, аби пан професор в який спосіб довідав о тім, що на картках було на.

До австро-угорского міністерства загра ничних справ надійшли три ноти, які дотикають напруженя між Болгариєю і Туреччиною: росийска, турецка і болгарска. Австро-Угорщина станула на становищи Росиї, а іменно, щоби здержати войскові розпорядки обох поріжнених держав, не допустити Туреччину до виконаня єї пляну, уреґульованя турецко-болгарскої границї та приневолити єї до сего, щоби свої домаганя що до відшкодованя зменшила на 82 міліонів франків.

На вчерашнім засіданю росийскої думи внесено інтерпеляцию в справі Лопухина і Азеза. Дума ухвалила внесене передаюче справу Азеза комісиї, котра має до 10 днів здати думі справу. Засідане минуло спокійно. Із слідства веденого в справі Азева і Лопухина виявило ся, що другим убийником Гапона був Азев, повірник Лопухина і що на пів години перед замахом на Плевого, виновник замаху Сазонов був у Лопухина на нарадї.

Новинки.

Львів, дня 3-го лютого 1909

— **До IX кляси ранґи** посунув п. управитель Міністерства просьвіти слідуючих учителїв і учителок школи вправ при державних семинариях учительских в Галичині: Ферд. Щуркевича, Йос. Гриневича і Кар. Хомяцкого у Львові; Каз Мазуркевича в Ряшеві; Кипр. Вербяньского, Ігн. Секуру, Вінк. Скотницкого і Вол. Воляньского в Самборі; Том. Галаса, Йос. Сойку і Фр. Кайзера в Сокали; Стеф. Вебера, Ант. Адамуса і Петра Будзиньского в Станиславові; Волод. Котовича, Зиґм. Турецкого, Дим. Дмитерка і Фр. Яворчиков ского в Тарнополи, Волод. Ґостиньску у Львові і Станиславу Лінгардт в Перемишли

— **Краєва Рада шкільна** перенесла: Йос. Тріску управителя в Ульгівку до Волї висіцкої, Сид. Тарнавского до Княжого, В. Гачевску у Волщовичах до Хоросницї, а перенесла в стан спочинку: Вол. Душика управителя в Годовици, Ігн. Гусаковского управителя в Назариї; Брон. Кліякову в Деревши і Ігн. Костирку в Руді.

— **Нові фабрики цукру в Галичинї.** Інжинїри Лужецкий зі Львова, Левицкий із Станиславова др. Роґальский із Самбора постановили побудувати дві фабрики цукру — одну в Станиславові, другу в Тарнові. Товариство буде з обмеженою порукою, уділи будуть виносити по 20 К. Ті, що вносять уділ, можуть побирати 100 кільоґрамів цукру по цїнї 68 сот. за кільоґрам netto або 66 сот. за кільоґрам brutto, loco фабрика. Цукор буде [illegible] дешевший, нїж продаваний тепер о 8, взглядно 10 сот. на кільоґрамі. Ґарантию доставы буде творити кавция в висоті одного міліона корон, зложена в щадничій касї м. Львова. Досн зголосило ся 100 членів з уділами на суму двох міліонів корон. Конститууючі збори відбудуть ся в найблизших днях у Львові. Товариство має на меті поборювати картель фабрикантів цукру

— **Страшні наслідки збиткіз.** Оногди доносили ми про загадочну смерть ученика нїмецкої ґімназиї 12-лїтного Куранта, котрого другий ученик із збитків вдарив в лице. Хлопець хорував через три днї, а відтак помер. Вчера перед полуднем відбула ся секция тїла помершого і виказала страшний, одинокий в своїм роді вислід. Ото в основі мозку знайдено відломаний кусень деревляної ручки, червоно лякерованої. Кусень той був на 4 центиметри довгий, а в найгрубшім місци 4 мілїметри грубий. Вдаренє ручкою мало той наслїдок, що ручка вбила ся крізь повіку в долїшну часть ока, звідси в очну ямку а наконець через отвір в днї ямки коло очного нерву дістала ся до основи мозку. Ранка з боку ока затягнула ся і в наслїдок того єї майже не було видко. Ся страшна і зворушаюча до глубини подія нехай буде осторогою для молодїжи, котра виробляючи иноді навіть без злої волї всїлякі збитки, навіть і не подумає, як легко може знищити житє. А вже нема що й казати, що того рода жарти і збитки як бите в лице, очевидно затисненою в кулацї ручкою, носить на собі характер бруталности, котрого молодїж допускає ся часто, коли бавить ся „у війну" або „в злодія чи розбійника і жандарма". Родичі і учителї та всї приятелї молодїжи повинні длятого мати пильне око особливо на шкільну молодїж і остерігати єї перед всякою брутальностию і недопускати до забав, котрі лиш брутальність викликують. Та на жаль находять ся часто і старші особи, котрі навіть заохочують молодїж до забав і виступів, стоячих дуже близько в звязи з брутальностию і звірским одичінєм, та ще й хвалять за таке поведенє.

— **Недїльний відпочинок на зелїзницях.** Ц. к. Дирекция зелїзниць державних подає до відомости: Рескриптом з дня 2 сїчня. с. р. завело ц. к. Міністерство зелїзниць відпочинок в урядах кермованя табором возовим в недїлї і сьвято Рождества Христового і Нового року після обряду рим. катол., о скілько сї два сьвята не припадають в понедїлок або в суботу. По мисли того рескрипту будуть стациї замовляти вози потрібні на понедїлок і на дни слїдуючі по Рождестві Христовім і по Новім роцї рим. кат. вже в суботу, а взглядно в дни попереджаючі згадані сьвята. Супротив сего мають надавцї, хотячі свої посилки заладовати в понедїлок, або в дня слїдуючі по висше наведених сьвятах, замовляти потрібні вози так вчасно, щоби стациї могли дотичні замовлюваня найпізнїйше о 8 годині рано в суботу переслати до філїяльного заряду табором возів.

† **Померли:** Мария Шараневичівна, донька бл. п. проф. университету упокоїла ся у Львові дня 2 лютого в 25 р. житя — Алексїй Болеховский, міщанин коломийский, упокоїв ся дня 30 сїчня в 46 р. житя.

— **В справі санкового шпорту.** Треба було аж цїлого ряду нещасливих случаїв, всїлякого рода калїцтва, щоби львівскі власти остаточно виступили енерґічнїйше против санкового шпорту і подумали не лиш о безпечности самих шпортовцїв, але й ширшої публики та забезпечили єї від страшних наслїдків шпортової манїї. Президент міста Львова п. Цюхціньский видав на основі ухвали маґістрату з дня 27 сїчня с. р. слїдуюче розпорядженє: 1) Заводити шпорт санковий по улицях заборонює ся безусловно. — 2) В публичних городах вільно спускати ся на санках лиш в назначених до того місцях під відповідним дозором родичів опікунів або настоятелїв, котрі повинні допильновувати безпечности житя і здоровля недолїтків і недопускати до невідповідних вибриків. — 3) Доріг санкових при ул. Снопківскій і на дорозї Кісельки вільно уживати лиш при достаточній скількости снїгу а не на ожеледи і під дозором зі сторони тих товариств, котрі ті дороги удержують.

— **Катастрофа в стайни.** З Бережан доносять, що на фільварку ґр. Потоцкого, званім „За мостом", котрий держить в посесиї якийсь Штернгель, стала ся сими днями страшна катастрофа. Завалила ся стайня, в котрій була худоба, а наслїдком того погиб один наймит, а крім того згинуло 17 коров, один кінь і два воли а кілька штук худоби добито. Катастрофа наступила в однїй хвили, о 4 год. рано, коли всьо спало. Розтрощенний на смерть чоловік і тілько худоби представляли страшний вид. Заряджене слїдство викаже, хто тут завинив.

— **На просьвітно-економічний конґрес** наспіли слїдуючі привітні письма: Від редакциї київскої „Ради", котре відчитав відпоручник з Єлисаветграду п. Микола Левитский. Привітне письмо підписали: редактор М. Павловский і секретар редакциї В. Квасницкий. — Від київскої „Просьвіти"

писано, і можемо тут рішучо заявити, що їх аж тоді отворено, коли ясновида сказав, що на них написано.

Бремский звітник додає ще: Коли один з присутних спитав Різого, яким способом прийшов він до свого величезного майна, відповів він, що він має межи королями копалень і мілїярдерами (тут навів він цїлий ряд імен) клїєнтів, котрі правильно до него приходять, коли в своїх спекуляциях потребують якоїсь ради на будучність і за то платять єму знаменито. Різе показував також письмо признаня від анґлїйского короля Едварда, від котрого дістав був також красний перстінь з великим диямантом. Подібні дорогоцїнні дарунки мав він також від короля Альфонса іспаньского та від короля Леопольда бельґійского.

Ще два типи ясновидів.

Через кілька лїт завертала голови ученим, лїкарям, фізіольоґам та психольоґам в Америцї і Европі, молода, 20 лїтна панна Нідія з рентґенівскими очами. Тота дуже хороша панна сїдала до фортепяна і грала відразу яку небудь композицию, яку їй предложили, зараз від першого разу так знаменито, як би єї вже не знати кілько разів перед тим грала. В тім ще не було нїчого дивного; але ось яке чудо она показувала:

Панна Нідія западала в якийсь гіпнотично-маґнетичний сон, а тоді завязували їй очи, раз, другий і третий чорною, червоною і зеленою хусткою. Але можна було уживати хусток і иншої краски. До того ще в хустки ті вкладано вату. Щоби же усунути всякий сумнїв, то панна Нідія казала собі иноді затикати очи ватою а відтак аж обвязувати хусткою. Отже не могла рішучо нїчого видїти а мимо того скоро їй предложили яку - небудь, зовсїм незвістну композицию на папери, она зараз грала єї з нот так само як той, хто не заслоненими очима дивить ся в ноти. Щоби ще лїпше переконати ся, чи панна Нідія дїйстно грає з нот і видить їх мимо того, що має завязані очи, композит пише для неї умисно кілька нот а она зараз їх вигравае; він пише їй фальшиво а она й фальшиво грає. Наконець приходить найцїкавійше: той, що єї загіпнотизував, витягає зовсїм поволеньки і по тихоньки ноти, так що того не можна чути а Нідія нараз урива і перестає грати. Коли же гіпнотизер підсуне їй нові ноти, она зачинає знов грати, хоч грає вже зовсїм щось иншого.

Що се такого? Одні кажуть, що то окультизи, другі, що спіритизи а лїкарі кажуть, що з єї очий виходять т. зв. рентґенівскі лучі, котрі все проникають.

Три роки тому назад була Нідія у Відни в переїздї до Парижа і тоді наробила там не мало сензациї, хоч що правда, уважала — може навіть не так она сама як єї гіпнотизер — дуже пильно на то, щоби не сходити ся з таємними ученими. Тоді то розповіла она в крузї своїх знакомих деякі цїкаві річи про свою особу. Так казала она, що саме перед бурско-анґлїйскою війною була в Трансвалю і продукувала ся перед тодїшним президентом трансвальскої републики Кріґером, а той предкладав їй, щоби она пішла з ним на війну. Бо то, бачите — казав він — женщина з так ясновидющими очима могла би у війнї більше видїти як мужчини. Він обіцював їй таке становище, котре відповідало би ранзї ґенерала, але она его не приняла. Так само сподобалась була дуже донцї американьского президента Рузвельта, Алїсї, котра приймала єї саме перед своїм весїлєм і сказала перед гістьми: Коби то мій тато мав такі очи як Нідія, то певно не мав би тілько клопоту з полїтикою.

Коли Нідію спитали, що она відчуває тоді, коли грає з завязаними очима, то она відповіла: Вірте менї, що я анї трошечки не знаю того, що граю, коли мене загіпнотизують, не знаю нїколи, що тоді в менї і коло мене дїє ся. Я лиш виджу і відчуваю музику і то всюди і на кождім місци. Хоч би менї й не предложено нот, то я зараз відчуваю, що гіпнотизер думає и. пр. о таких музиках як Моцарт, Гайдн, Гендель, Мендельзон, Ґріґ або Брамс. Він переносить на мене свою музикальну волю. З другої же сторони виджу також моїми духовими очима музикальні кусники, які менї перший раз предложать. Хустка, якою менї завяжуть очи, анї трошки менї не перешкаджає. Духового ока не можна преці завязати. Мої приятелї у Відни лише що вчера о тім переконали ся. Они завязали менї очи і поставили перед мене ноти з „Веснівкою" Ґріґа. Я грала Ґріґа. Тихцем заміняли они „Веснівку". Я того не чула слухом, але відчула і перестала грати. Менї поставили „Колисанку" Брамса і я грала Брамса.

(Дальше буде).

відчитав відпоручник п. Корольов (не Кароль, як вчера хибно видруковано) слідуючий привіт:

Ми, робітники на полі осьвіти українського народу, згуртовані в Товаристві „Просьвіта“ у Київі, витаємо перший просьвітно-економічний конґрес на Галицкій Україні і бажаємо єму успішної праці для добра рідного краю. Заснована в осередку української землі, — київска „Просьвіта“ поставила собі широкі завдання просьвітної роботи коло піднесеня з культурного занепаду наших народних мас і в своїй роботі она мала зразок в діяльности „Просьвіти“ галицкої, котра з малого і нечисленного гурту зросла за сорок літ в могутню культурну институцию і міцно держить в своїх руках діло народної просьвіти і економічної самопомочи в цілому краю. Сей приклад як найкрасше сьвідчить нам про живучість ідеї національного відродження України, він зміцнює й підтримує у нас надію на те, що прийде колись час — і може вже він близько — коли й на нашій Наддніпряньскій Україні розіветь ся така-ж сама богата на наслідки культурно-національна робота, не стримана ніякими перешкодами і перепонами (Оплески). І з вірою, що й з наших, поки що малих і скромних заходів зросте велика культурно-просьвітна институция, яка високо піднесе наш народ і поставить його в ряді осьвічених народів европейских, ми радісно ідемо на україньске сьвято, щоб принести Вам братерске привитаня і взяти участь у вашій всенародній раді на добро цілої України. — Слава галицькій „Просьвіті“! Слава її патріотичним діячам!

Опісля відчитав відпоручник п. О. Назаріїв з Петербурга привітне письмо від україньского товариства „Громада“ в Петербурзі. Письмо се підписали голова товариства „Громади“ К. Арабажин і секретар Петлюра. Дальше відчитано отсі привіти: З Каменця подільского від подільскої „Просьвіти“; підписаний голова Кость Солуха.—Від Одеської „Просьвіти“, котра з причини тяжких обставин не могла вислати свого делеґата; — від ради київскої „Просьвіти“; — від молодого україньского клюбу старого Києва з желанем, щоби праця конґресу була як найбільше користна для україньского народу всеї Соборної України; нехай живий дух україньского народу єднає до спільної праці усіх Українців зі всього широкого сьвіту; душею і серцем з вами: Микола Лисенко, голова ради старшини, Максим Синицький, секретар; — з Вінківців на Поділю від лікаря Михайла Орловского з желанем: Нехай сей конґрес стане зародком всеукраїньских конґресів, єднаня в одну спільну рідну сімю Українців Европи, Америки і Азиї. Най живе україньский нарід! Слава роботі „Просьвіти“. — З Миргорода від Сластьона і Білоскурского; — від тов. „Просьвіта“ в Чернигові, підписаний голова ради товариства Барилевич; — з Дорпату від товариства студентів Українців: за голову Білиньский, секретар Сальчин. — З Лохвиці від господарского товариства: Правлені лохвицького общества сельских хозяв; — з Харкова від видавничого комітету харківского общества грамотного.

Ілля Шраг голова першої „Україньскої громади, в першій російскій думі, надіслав з Чернигова слідуючий привіт: Щирим серцем витаю перший просьвітно економічний конґрес, витаю велике україньске сьвято. Конґрес, що відбуваєть ся у славному місті Львові, ще раз засьвідчує велику вагу Галичини в історії національного розвою усеї України; Галичина і зараз стоїть на чолі україньского національного руху і невпинною, енерґічною працею високо підносить єго. Нехай же конґрес у Львові заманіфестує духовну єдність україньскої нациї по обох боках кордону, і буде національним сьвятом усеї України! Сподіваю ся і вірую, що сей конґрес сприятиме з'єднаню національних сил на спільній роботі, що ся спільна праця буде початком нової доби в історії культурного розвою України. Слава Товариству „Просьвіта“, слава конґресові, єго ініціяторам і робітникам!

Наконець прислало привітне письмо ще й ческе товариство „Česka Beseda“ у Львові а на представленю в міскім театрі явила ся ческа кольонія в значнім числі.

Телеґрами.

Відень 3 лютого. На нинішнім засіданю предложило правительство 2 проекти закона: перший о управильненю уживаня язиків у властий державних в Чехії, другий о утвореню округів судових в Чехії і потрібних в виду того змін орґанізациї політичної адміністрациї.

Відень 3 лютого. На нинішнім засіданю палати послів явили посли в дуже численнім комплеті. Ґалериї переповнені. В хвили, коли явив ся президент мінїстрів бар. Бінерт, чеські посли радикальні почали кричати: Проч з Бінертом! — Президент палати подав до відомости, що правительство предложило проект закона язикового для Чехії і поділу Чехії на округи. Президент міністрів бар. Бінерт зачинає говорити. Ческі радикали кричать: Проч з Бінертом! Пос. Хоч дзвонить дзвінком від біцикля, другі радикали свищуть.

Софія 3 лютого. Часопись „Време“ висказує ся дуже симпатично о предложеню Росії (щоби Туреччина приняла тих 82 міліонів, які має платити Росиї за сплату від Болгарії).

Білград 3 лютого. Предложене Росії заскочило Порту і тіло дипльоматичне.

Париж 3 лютого. На вчерашній раді кабінетовій представив Пішон справу турецко-болгарску і предложене Росиї. Позаяк Франция і Анґлія згодили ся на то предложене, представитель Франциї одержав поручене порозуміти ся з дипльоматичним тілом в ціли доведеня до успіху російского предложеня.

Константинополь 3 лютого. Вчера наспів тут протокол в справі австро-турецкого порозуміня.

Господарство, промисл і торговля.

Ціна збіжа у Львові.

дня 2 лютого:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·20	до	11·50
Жито	9·70	до	10·—
Овес	7·70	до	8·—
Ячмінь пашний	7·30	до	7·60
Ячмінь броварний	7·60	до	9·—
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	9·—	до	12·—
Вика	7·50	до	8.—
Бобик	7·30	до	7·60
Гречка	—·—	до	—·—
Кукурудза нова	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона	65·—	до	75·—
Конюшина біла	40·—	до	55·—
Конюшина шведска	70·—	до	80·—
Тимотка	25·—	до	30·—

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середне европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають посьпішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·08, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, [illegible] [illegible]слава: 7·29, 11·48, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від $^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·15,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·08, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 3·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від $^{1}/_{7}$ до $^{25}/_{7}$): 6·40.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 20 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопади. (Телефон ч. 527).